

BENİM DOĞAL YAŞAMIM

Doğal yaşam denince herkesin aklına serbest köy hayatı geliyor. Benim de doğal yaşamım var.

Annemin ya da babamın memleketine gittiğim zaman tertemiz havasını içime çekiyorum, mutlu oluyorum. Evin balkonundan sarkan üzüm asmalarının altında çamurdan hamur yapıyorum, oynuyorum. Oyun oynarken kuzenlerim ve mahalledeki arkadaşlarım da geliyor, hep birlikte evcilik oynuyoruz. Bu arada annem de küçükken çok oynamış.

Daha sonra bahçemizde kayısı ağacı, ceviz, şeftali, kiraz, vişne, erik, elma, çilek, armut, salatalık, domates, biber, marul, nane, dut ve ismini yazamadığım bir sürü meyve ve sebzelerimiz var. Ben dalından koparıp yerken keyif yapıyorum, mis gibi kokuyorlar. Bu meyve ve sebzelerle babaannem ve anneannem kışlık erzak yapıyorlar.

Bu arada babaannemin koyunları, kuzuları, tavukları, ördekleri, civcivleri, kedisi ve köpeği var. Koyunlardan süt sağıyoruz. O sütleri peynir, kaymak, yoğurt, çökelek ve yağ yapıyoruz. Tavuklarımız ise yumurtladığı zaman “gıt gıt gı-daak” diye bağırdığı zaman anlıyorum ki yumurtlamış. O yumurtayı alıp tavada pişirip ya da haşlayıp yiyorum.

Babaannem ile dağlara çıkıyoruz. O dağlarda kekik, dağ çayı topluyoruz. Mak-sat toplamak değil doğayı gezmek, babaannem ile sohbet etmek ve yemyeşil ağaç-ların altında semaverde çay içmektir.

Siz sevgili öğretmenlerim ve arkadaşlarım, hepimizi benim doğal yaşadığım memleketime beklerim.

Saygılarımla.

Bengisu ÇOBAN 3/B 639

BİR ÇOCUĞUN FUTBOL HAYALI

Futbolu çok seven 5 yaşında Emir adında bir çocuk varmış. Boyu yaşıtlarına göre daha kısa olan bu çocuk, dünya yıldızı olan Ronaldo gibi olmayı o kadar çok istemiş ki, onun çocukken yaptığı her şeyi o da yapmaya çalışmış. Arkadaşları, boyu kısa olduğu ve onlardan daha küçük görüldüğü için onunla dalga geçer ve oyunlarda aralarına almazlarmış. Emir için bu hayalini gerçekleştirmek için kendini kamçılayan ve hırslandıran zamanlarmış. Her gün okul sonrasında saatlerce antrenman yaparmış.

Ronaldo'nun videolarını izleyerek onun gibi vuruş tekniklerini öğrenmeye çalışmış. Bu antrenmanlar sonucunda bir sürü şey öğrenir ama çalıştığı kadar da yorulmuş. Ancak hayali onu çalışmaktan, yorulmaktan asla pes ettirmemiş. Her yeni güne gözüni açtığında ilk aklına gelen şey hayalimiş. Bu hayal onun güne hırsla ve azimle başlamasını sağlarmış.

Emir 2 yıl sonra Beşiktaş Kulübü'ne girmeyi başarmış. on yaşına geldiğinde artık Beşiktaş'ın parmakla gösterilen altyapı sporcularından biri olmuş. Çok önemli okullar arası maçlarda ve turnuvalarda hem lider hem de yıldız olmuş. Takım kaptanı olan Emir, on beş yaşını geçtikten sonra artık milli bir futbolcu olmuştur. Ronaldo, Messi ve Neymar kadar iyiymiş artık. Her ülkenin yarısı bu çocuğu konuşuyormuş.

İki yıl sonra Barcelona, Manchester United, Real Madrid ve Paris'ten teklifler almıştır ama futbolculuk hayatına Beşiktaş'ı asla bırakmayarak devam etmek istemiştir. Beşiktaş'ta oynayan Emir, diğer takımlara karşı çok iyi oynayarak takımını ligde birinci sıraya taşımıştır. Üst üste beş yıl şampiyon olan Beşiktaş, Emir sayesinde dördüncü yıldızını almıştır.

Her defasında başarı sırrının Ronaldo hayali ve onu örnek almak olduğunu söyleyen Emir, bir yurt dışı maçında Ronaldo'nun antrenörlüğünü yaptığı Real Madrid'e karşı oynadığı maçta, hayalini kurduğu Ronaldo ile tanışma fırsatını yakalamış.

Artık çalışmasının ve hayal kurmasının karşılığını almıştı. Hem hayallerini gerçekleştirmiş hem de çok başarılı bir insan olmuştu. Bunu kendi çocuklarına ve çevresindeki insanlara da mümkün olduğunca anlatacağı.

Ediz Ata İŞLER 3/B 541

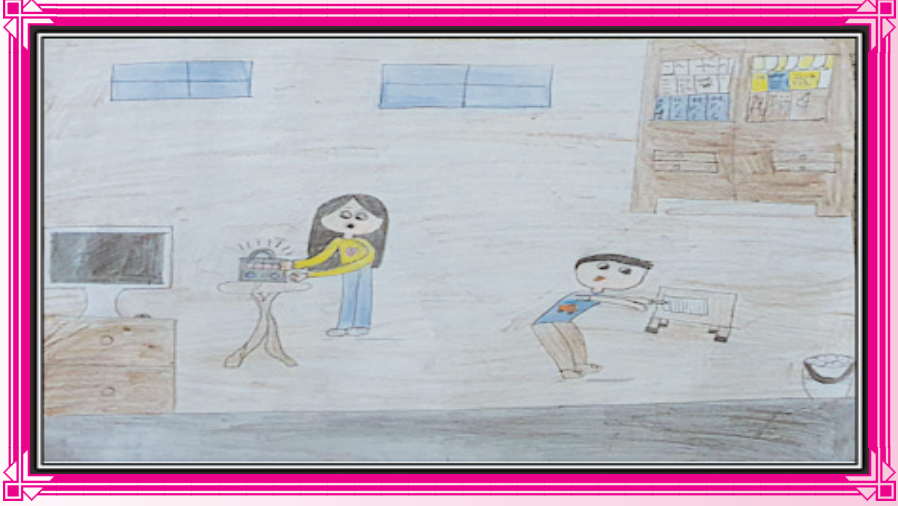

YAVRU KEDİ

Bir gün Yusuf'la dışarıda top oynarken top havaya uçtu ve yola düştü. Yusuf almaya giderken araba çıktı ve Yusuf hemen kaldırıma çıktı. Yusuf çok korkmuştu.

Sonra ben ve Yusuf miyavlama sesi duyduk, kedinin yanına gittik. Ama bu kedide bir şeyler vardı. Kendinin ayağı kırılmış gibi görünüyordu. “Ben- ce bu kedinin ayağı kırılmış olabilir.” dedim. Yusuf; “veterinere gitmeliyiz” dedi. Hemen veterinerin yolunu tuttuk. Veterinere kedinin ayağının kırık olduğunu söyledik. Veteriner; “Aferin size, kedinin hayatını kurtardınız” dedi. Sonra kediyi sahiplendik ve ismini Güneş koyduk.

Ali Munzur YİĞİT 3/B 404

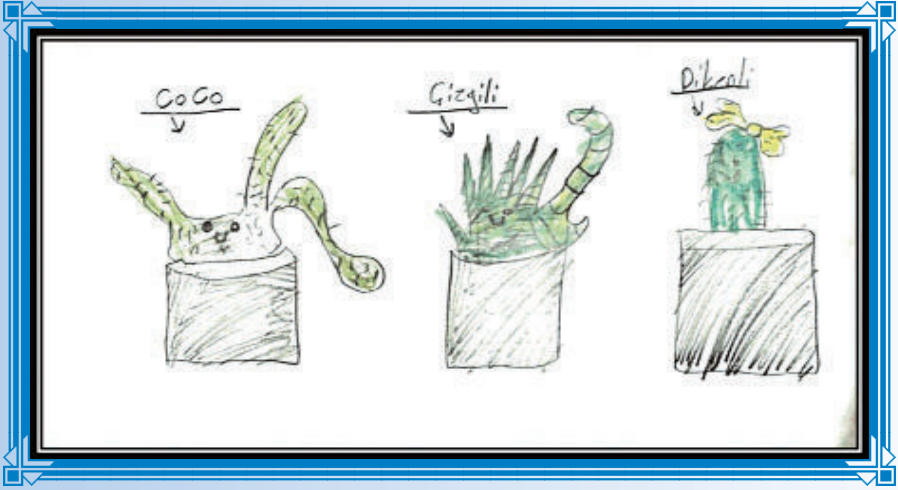

BENİM MAVİ GEZEĞENİM

Bir varmış, bir yokmuş. Sude adında bir çocuk varmış. Doğaya karşı duyarlı ve kibarmış. Arkadaşları hep Sude'ye kötü davranırlarmış. Sude ise defalarca arkadaşlarının yapıkları hataların yanlış olduğunu anlatmaya çalışmış ama arkadaşları Sude'yi dinlemez, kötü şeyler yapmaya devam ederlermiş. Günlerden bir gün Sude, arkadaşlarının hatalarını anlaması için bir proje hazırlamış. Projede dünyadaki her varlığın önemli ve değerli olduğunu açıklayacak, her canlının da kıymetli ve özel bir yeri olduğunu anlatacaktı. Sude, projede bir kaset ve bir asistan da almış. Sude ve asistanı olan Ahmet ile projeye başlamışlar. Projelerini, perşembe günü sunacaklarmış. İşbirliğiyle çalışarak güzel bir sonuç çıkarmışlar. Perşembe günü gelmiş. Sunumlarını öğretmenlerine ve arkadaşlarına güzelce anlatmışlar. Sude ve Ahmet'in yaptığı "My Blue Planet" adlı proje, herkes tarafından çok beğenilmiş. Bundan sonra Sude'nin arkadaşları ondan çok özür dilemişler. Ahmet ise annesini ve babasını çok gururlandırmış. Artık Sude'nin arkadaşları daha duyarlı ve daha saygılı olmuş. Ahmet ise asistan olduğundan beri çalışkanlığa başlamış.

Bundan sonra sınıfları en çalışkan ve en temiz sınıf seçilmiş. Herkes kendi emeğiyle çalışarak bir sürü belge almış.

Ela DEMİR 3/B 141

ÜÇ KAKTÜSÜN HİKAYESİ

Bir gün bir mağazada satılan Dikenli adında bir kaktüs varmış. Diken, en yakın arkadaşları Coco ve Çizgili'yi çok sevmiş. Akşamüstü bir çocuk ve annesi gelip Dikenli'yi almak istemiş. Dikenli çok sevinmiş ama bir yandan da üzülmüş, çünkü arkadaşlarından ayrılacaktı. Dikenliyi alıp kasaya götürmüşler. Çocuk ve annesi kasada ödeme yaparken yanlarına bir çocuk ve annesi daha gelmiş. Dikenliyi görünce onlar da kaktüs bölümüne gidip Coco ile Çizgiliyi almışlar. Ardından herkes evlerine gitmiş.

Çocuk Dikenli ile konuşmaya başlamış: “Senin adın ne olsa acaba? Evet buldum! Adın Dikenli olmalı”. Dikenli düşünmüş; “acaba adımı neren bildi merak ediyorum”. Sonra çocuk yatağına gidip uyumuş. Ertesi sabah okula gitmek için hazırlanmış.

Dikenliyi arkadaşlarına göstermek için onu da yanında götürmüş. Diğer çocuk da Coco ile Çizgili'yi arkadaşlarına göstermek için okula getirmiş. Bu çocuklar aynı okulduarmış. Birinin adı Mina, diğerinin adı ise Sinem'miş.

Okulda Dikenli, Coco ve Çizgili birbirlerini görünce çok sevinmiş ve birbirlerinden ayrılmadıklarını anlayıp çok mutlu olmuşlar.

Asya ÇALICI 3/B 143

FISTIK'IN DOSTLUĐU

Can adında bir çocuk varmış. Bir gün canı çok sıkılmış ve sıkıntıdan ne yapacağını bilememiş. Babası canı sıkılmasın diye ona bir kuş almış.

Can, uyandığında gözlerine inanamamış, bir kuş görmüş. Can babasına dönerek boynuna sarılmış. Kuşun adını “Fıstık” koymuş, çünkü tüyleri yeşilmiş. O gün çok eğlenceli vakitler geçirmişler. Fıstık’a suyunu vermiş, yemini vermiş. Onunla oyun oynamış. Bir gün Fıstık çok mutsuzmuş .Can anlamış ki özgür olmak istiyor ya da bir

Tane daha arkadaşı istiyor. Babasından bir kuş daha almasını istemiş. Ertesi gün babası

bir kuş daha almış. Can onun adını da “Sultan” koymuş ondan sonra üçü çok iyi dost olmuşlar.

Fırat KODAK 3/B 615

YAVRU KÖPEK KURTARMA OPERASYONU

Bir gün arkadaşım Ali ile birlikte top oynamaya parka gittik. Birbirimize pas atıp şut çekiyorduk. Birbirimize şut çekerken topumuz dışarı kaçtı. Ben ve Ali koşa koşa topu almaya gittik. Topu alırken bir ses duyduk, bu ses canı acıyan yavru köpek sesiydi. Sesin nereden geldiğini merak edince sesin geldiği yöne doğru gittik. Gittiğimizde ne görelim! Tatlı yavru köpek demir parmaklıklara sıkışmıştı. Biz de tatlı yavru köpeği sıkıştığı yerden çıkarmaya çalıştık ancak çabalarımız yetersiz kaldı, sıkıştığı yerden çıkaramadık. Birdenbire aklımıza itfaiyeyi arayıp yardım istemek geldi ama telefon kullanmadığımız için arayamadık.

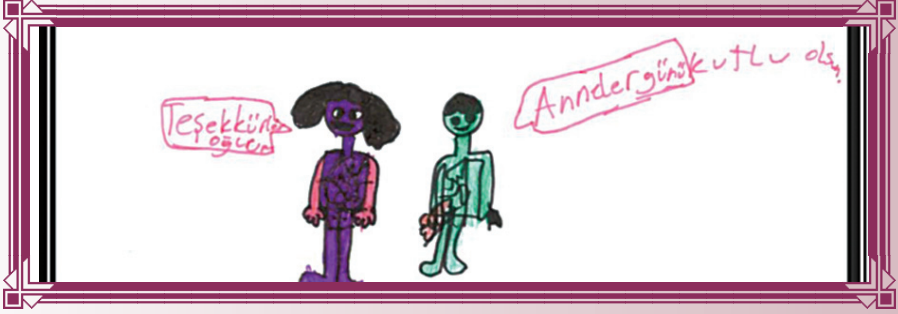
Arkadaşım Ali'ye; "annelerimizden yardım isteyelim" dedim ve hemen koşa koşa bizim eve gittik. Hızlı hızlı kapının ziline bastık, annem kapıyı açtı ve; "ne oldu çocuklar?" diye sordu. Anneme parkta yavru köpeğin demir parmaklıklara sıkıştığı söyledim.

Annemden itfaiyeyi arayıp yardım istemesini söyledim. Annem hemen itfaiyeyi aradı. İtfaiye, sirenlerini çalarak mahallemizin parkına geldi. Siren sesini duyan mahalle sakinleri merakla oyun parkına toplandılar.

İtfaiyeci Ahmet amca, demir parmaklıkları keserek yavru köpeği sıkıştığı yerden kurtardı. Ben, Ali ve mahalle sakinleri, hepimiz yüksek alkışlarla yavru köpeği kurtaran itfaiyecileri kutladık.

En sonunda, yavru köpek koşa koşa annesinin yanına gitti. Anne köpek mutlu gözlerle bize bakıp sanki teşekkür etmişti. Annem, itfaiyeci Ahmet amca ve mahalle sakinlerimiz; Ali ve bana bu yaptıklarımızdan dolayı bize teşekkür ettiler. Arkadaşım Ali ile birlikte kurtarma operasyonunu başarı ile tamamladık. Yavru köpek kurtarıldığı için çok mutlu olduk. Güzel bir gündü.

Metehan COŞKUN 3/B 184

ANNELER GÜNÜ

Annemi ben çok severim. Annem çok tatlıdır. Annemin adı Hülya'dır. Annem evimizin işlerini yapar, elbiselerimizi hazırlar, bize yemek yapar, bize banyo yaptırır. Annem çok güzel giyinir.

Anneler gününün kutlu olsun.

Feyza POLAT 3/B 671

RÜZGAR'IN ŞANSI

Rüzgar hayatını her zaman parasız geçirmek zorunda kalmıştır. Bu yüzden her zaman üzgündür.

Bir gün karşısına bir adam çıkar ve ona bir iş teklifi yapar. Ve bu işin maaşı ayda Otuz bin TL'dir. Rüzgar bu durum karşısında çok şaşırır ve iş teklifini kabul eder.

Ondan sonraki gün işe başlar. İlk gün kirlî görüldüğü için kimse onunla konuşmaz. Rüzgar bu yüzden çok üzülür. Ama bir ay sonra ilk maaşını alıp geldiğinde çok şık giyinir ve herkes onunla arkadaş olmak ister.

Rüzgar onu sevdikleri için çok sevinmiş ama yine de mutlu değildir çünkü müdürleri onu hiç sevmez ve ona herkesten daha çok iş verirlermiş. Rüzgar bu durum karşısında istifa etmek istemiş. Ama müdürü kabul etmemiş. Sonra bir toplantıda kim müdür olsun diye oylama yapılmış. Herkes Rüzgar'a oy vermiş, Rüzgar müdür olmuş.

Rüzgar çalışanlarına karşı çok iyi ve adaletli davrandığı için herkes çok mutluymuş. Uzun yıllar müdür olarak çalışmış.

Kerem GÜLGEN 3/B 635

DOSTLUK

Bir varmış, bir yokmuş, evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, büyük bir ormanda bir ayı yaşarmış. Bu ayı her sabah erken kalkıp balık tutarmış.

Günlerden bir gün ormana bir aslan taşınmış. Yine erkenden kalkıp balık tutmaya giderken aslan ile karşılaşmış.

Aslan: Merhaba, ben bu ormana yeni taşındım. Arkadaş olalım mı?

Ayı: Elbette olalım. Ben Bozi. Senin adın ne?

Aslan: Ben de Uçan Yele.

Ayı: Memnun oldum.

Aslan: Ben de memnun oldum.

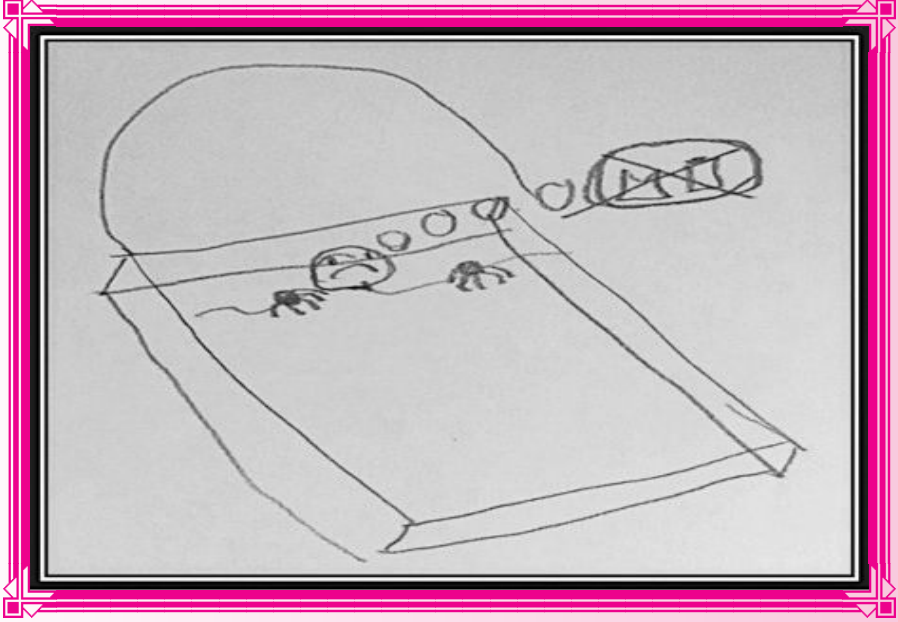
Ayı: O zaman yarın bu ağacın altında buluşalım.

Aslan: Tamam, yarın görüşürüz.

Ayı: Görüşürüz.

Ertesi sabah Uçan Yele erkenden hazırlanıp dün Bozi ile karşılaştıkları ağacın altına gelmiş. Ama Bozi gelmemiş. Uçan Yele endişelenmiş ve Bozi 'nin evinin yolu tutmuş. Uçan Yele, ormandaki hayvanlar sayesinde Bozi'nin evini bulmuş. Bozi'ye seslenmiş ama cevap alamamış. Uçan Yele eve girmiş, bir de bakmış ki Bozi yataкта yatıyor. Meğer Bozi hastaymış. Uçan Yele de Bozi iyileşene kadar ona bakmış. Bozi de iyileşmiş. Sonra da karşılaştıkları ağacın altında oyun oynamışlar. Mutlu mesut yaşamışlar.

Zümranur ÇİFTER 3/B 525

HASTALIK

Bir zamanlar bir şehirde iki kardeş yaşamış. İsimleri Mert ile Ahmet'miş. Günlerden bir gün Ahmet çok fena abur cubur yemeye başlamış. Kardeşinin "daha fazla yeme!" uyarısına rağmen onu dinlememiş ve o günün sonunda Ahmet kendini çok kötü hissetmiş. Hastaneye gitmişler. Doktor çok fazla abur cubur yediğinden dolayı midesini bozduğunu söylemiş. Ahmet'in canı çok acımış. İçinden demiş ki; "Keşke kardeşimi dinleseydim..." Eve geldiklerinde artık daha sağlıklı besleneceğine, asla abur cubur yemeyeceğine, spor yapacağına dair ailesine söz vermiş. Her gün çok vitaminli yiyecekler yemiş ve ailesine söz verdiği gibi her gün sporunu yapmış.

Uğur Bartu CEYLAN 3/B 621

HAYVANLARA OLAN SEVGİM

Bir gün ben, ailem ile birlikte markete gidiyordum. Markete giderken binamızın yanında yavru yeni doğmuş bir kedi gördük. Yanında annesi yoktu. Eve geri dönerken aynı yerde tekrar aynı yavru kediyi gördük. Sabah kahvaltımı yaptıktan sonra yavru kediyi bakmak için annemden izin aldım. Yanıma kedi maması ve su aldım. Dışarı çıktım, yavru kedi aynı yerde tek başına yatıyordu. Ona mama ve su verdim. Hayvancağız öyle açmış ki, yemeğini bir çırpıda yedi bitirdi. İki hafta boyunca yavru kedinin yanına gidip mama ve su verdim. İkinci haftanın sonunda yavru kediyi yerinde bulamadım. Komşumuzdan öğrendim ki yavru kediyi annesi götürmüş. Bu işe başta üzüldüm ama daha sonrasında yavru kedinin annesinin yanında olduğunu bildiğim için çok sevindim.

Hayvanları korumalıyız, onlara kötü davranmamalıyız. Sokak hayvanlarını aç ve susuz bırakmamak için binalarımızın önüne kaplarda su ve mama bırakarak onları aç bırakmamalıyız. Hayvanları koruyalım ve mutlu olalım.

Mina GÜNDÜZ 3/B 708

BAHARIN GELİŞİ

Bu sene ilk defa Dallık Şenliği'ne katılacaktım. Annem bana Dallık hakkında önceden bilgi vermişti. Kendisinin küçükken ailesiyle gittiği anılarını anlatmıştı. Çok heyecanlandım, ben de bu şenliği görmek istiyordum.

Trakya bölgesinde baharın gelişi ile tüm halk bir araya gelerek Mayıs ayının ikinci Pazar günü kutlama yaparmış. Bu geleneksel şenliğe de Dallık denirmiş. Annem beni bu sene Dallık'a götürdü. Tüm halk pikniklerin yapıldığı Bülbül Korusu'nda idi.

Sabah erkenden giderek akşam gün batımına kadar buradaydık. Yemekler yeniyor, şarkılar söyleniyor, çalgılar çalınıyordu. Halk çok eğleniyordu. Çok kalabalıktı. Biz de ailece yemekler yedik, oyunlar oynadık. Çok eğlendik. Ben çok mutluydum.

Akşam hava kararana kadar oradaydık. Çok yorulmuştuk. Artık eve dönecektik. Şenliğe gelenler araçlarına yere düşen dal, çalı, yaprakları yapıstırıyorlardı. Konvoy gibi sıra sıra herkes evlerine dönüyordu. Ben de seneye düzenlenecek şenliği şimdiden sabırsızlıkla bekliyorum.

Mert SATICI 3/B 63

EN İYİ MACERA BİZİM MACERA

Biz arkadaşım Arda ile beraber bir ormanda piknik yapıyorduk. Ağacın bir tanesi mavi renkliydi. Bakmaya gittiğimizde ağacın arkasında bir delik bulduk. Oraya bakmaya çalışınca bir yere geldik her taraf cam gibiydi ama değildi. Uçan adalar, şeker çiçekleri, mavi geyikler ve daha fazlası vardı! Sanki bir rüya gibiydi...

Daha sonra biz etrafı gezmeye başladık. Orada ne istersek vardı. Çok şanslıydık ama bir sorun vardı. Burada sabah iken gerçek dünyada akşamdı! Ailelerimiz bizi merak ediyor muydu acaba? Her neyse, nasıl döneceğimizi bilmediğimiz için gezinmeye devam ettik.

Daha sonra bir tane ağaç bulduk. O da gerçek hayattaki ağaçlar gibiydi. Onda da delik vardı. Sanırım buradan çıkmanın yoluordu. Biz de oraya girdik ve gerçekten gerçek dünyaya geldik.

Eve gelince annelerimiz çok şaşırılmıştı. Hatta polis bile çağırmışlar bizi bulmaları için demek isterdim ancak babamın “Maya kızım, haydi kalk, okula geç kalacaksın.” demesiyle uyandım...

Elif Maya AKGÜÇ 3/B 676